

The purpose of this article is to study the theoretical and methodological foundations of food security and nutrition monitoring under the 2030 Agenda for Sustainable Development.

Results. The new report on the state of food security and nutrition in the world will help identify problems and help monitor progress towards the MDGs. That is why the report focuses on internationally recognized goals and indicators. However, global indicators may not be able to reflect food insecurity situations that are changing rapidly, such as in conflicts and emergencies. Additional indicators, including the Food Consumption Index (FCS) or CSI, can be useful for national and sub-national monitoring, and their use may be justified in the context of systematic analyzes such as the Integrated Food Safety Phase Classification (IPC). The unavailability of data does not allow relying on internationally agreed indicators.

Conclusions. It was found that the SDGs were developed as part of a holistic vision of sustainable development. Therefore, in order to make progress in SDG2, policy makers need to consider the interrelationships and critical interactions between SDG2 and all other goals. The monitoring system should also help to identify such links and the effectiveness of an integrated approach. It should go beyond simple tracking of indicators and provide evaluation tools to determine how interventions in different policy areas affect key outcomes and how achievements under one SDG help (or not) accelerate the progress of another. Future reports on the state of food security and nutrition in the world will contribute to the integrated monitoring of progress towards overcoming hunger and eradicating all forms of malnutrition (SDG 2.1 and 2.2) by assessing synergies and trade-offs with other SDG2. This will be done mostly at the global level through comparisons of regions and countries, as well as through case studies of countries.

Key words: food security, economic development, overcoming hunger, sustainable development of the agricultural sector, indicators, monitoring.

Стаття надійшла до редакції 23.02.2021 р.

Бібліографічний опис статті:

Прохорчук С. В., Ягодзінська А. С., Хутак А. Ш., Моніторинг продовольчої безпеки та харчування в рамках порядку денного в галузі сталого розвитку на період до 2030 року. Актуальні проблеми інноваційної економіки. 2021. № 4. С. 67-74.

Prokhorchuk S., Iagodzinska A., Hutak A. Sh. Food security and nutrition monitoring within the sustainable development agenda for the period until 2030. Actual problems of innovative economy. 2021. No. 4, pp. 67-74.

УДК: 330.341; JEL classification: L74
DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2021-4-13>

БИЛЕЦЬКИЙ Ігор Васильович, кандидат технічних наук, директор навчально-наукового інституту енергетичної, інформаційної та транспортної інфраструктури Харківського національного університету міського господарства ім. О. М. Бекетова, ORCID ID: 0000-0002-4125-3931

ОСОБЛИВОСТІ ІНСТИТУЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ БУДІВЕЛЬНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

Білецький І. В. Особливості інституційної структури будівельного сектору України.

Наукова публікація присвячена питанням інституційної структури будівельного сектору України, що формується через сукупність організацій: органів державної влади, приватних та державних підприємств, спеціалізованих державних установ у сфері будівництва, що й обумовлює потребу в приділенні достатньої уваги дослідженню особливостей інституційної системи будівельної галузі, визначення перспектив її розвитку та сприянню створенню ефективних, адаптованих до сьогодення організаційних структур як на рівні держави, так і на рівні регіонів.

Метою даної наукової публікації є розгляд суті понять «інститут» та «інституційна система», дослідження характерних особливостей інституційної структури будівельного сектору України. Встановлено, що поняття «інститут» має різне трактування в науковій літературі, кожен інститут має зовнішній механізм примусу, що створюється людьми для виконання поставлених завдань в рамках інституту і доведено, що більш доцільним та охоплюючим є розуміння його як високоорганізованої системи, яка об'єднує в собі діяльність людей для досягнення суспільної мети під впливом сукупності правил, норм поведінки, механізмів, креативності тощо. Систематизовані основні чинники формування інституційної системи будівельного сектору економіки нашої країни з поділом на два типи: формальні та неформальні. При розгляді інституційної системи будівельного сектору виділили окремі рівні ієрархії (макрорівень, мезорівень, метарівень, мікрорівень), що також впливає на формування горизонтальних та вертикальних взаємозв'язків. Встановлено, що макроекономічний механізм діє як спосіб функціонування будівельної галузі в цілому та окремих її підприємств та здійснює управління механізмами ціноутворення, фінансування та кредитування, оподаткування, інвестиційної діяльності, розвитку підприємницьких структур, регулювання відносин ринкових суб'єктів з придбання будівельних ресурсів та реалізації будівельної продукції. Розглянуто роль будівельного сектору у забезпеченні сталого розвитку та визначено важливість впровадження інноваційних рішень та потребу активізації та вдосконалення державної підтримки.

Ключові слова: будівельний сектор, інвестування, інституційні системи, економіка, інновації.

Постановка проблеми. Будівельна сфера є унікальною в своєму охопті різних процесів: від перетворення сировини у певний вироблений матеріал, потім

використання таких матеріалів для створення кінцевого продукту та процес його продажу. Такі етапи виділяють у три рівні процесів, ефективність яких буде залежати від стану розвитку економіки та розвиненості інституційних систем даного сектору. Так, в розвинених країнах переважатимуть структури третього рівня процесів, а в країнах що розвиваються – першого та другого. Стан інституційного розвитку формується через сукупність організацій: органів державної влади, приватних та державних підприємств, спеціалізованих державних установ у сфері будівництва. А тому має приділятися достатня увага дослідженню особливостей інституційної системи будівельної галузі, визначення перспектив її розвитку та сприяння створенню ефективних, адаптованих до сьогодення організаційних структур як на рівні держави, так і на рівні регіонів. Вектор на підвищення розвитку інституційної структури на рівні регіонів пояснюється децентралізацію та визначеною пріоритетністю регіонального розвитку в економічній стратегії країни.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання інституційного супроводу різних галузей та сфер діяльності постійно знаходиться в колі зору вітчизняних та зарубіжних науковців. Зокрема вчені Норт Д. [6], Ткачова О. К. [10] та Пинда Ю. А. [7] присвятили свої наукові доробки питанням суті інституційних структур у загальному розумінні та зі специфікою на окремі галузі. Наукові праці вчених Григоренко В., Малихін М., Петренко Г., Петруха Н., Рижаківа Г. [1], Ковтун М. [3], Лаврухіна К. [4], Новиков Д., Лаврухіна К. [5], Серьогіна Д., Пушкар Т., Жовтяк Г. [8] зорієнтовані на вивчення питань розвитку будівельного сектору економіки, його інноваційного розвитку та налагодження взаємодії між державою та приватними структурами. Потреба в розвитку та вдосконаленні інституційної структури будівельного сектору залишається актуальною з огляду на велику кількість піднятих проблемних питань та відсутність практичних рішень, а отже обраний напрям наукових пошуків є своєчасним та при подальшому дослідженні має практичну цінність.

Формулювання цілей статті. Метою даної наукової публікації є розгляд суті поняття «інститут» та «інституційна система», дослідження характерних особливостей інституційної структури будівельного сектору України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Поняття «інституційна система» є

базовим при дослідженні будь-якого сектору національної економіки. При цьому поняття «інститут» має різне трактування в науковій літературі. Досить поширеним є визначення, запропоноване американським економістом Дугласом Сесілом Нортоном, а саме розуміння інституту як набору правил поведінки індивідів. Тоді як інституційний розвиток відбувається під впливом взаємодії між інститутами та організаціями, коли перші визначають правила гри, а другі є гравцями. У складі інститутів є три основні складові [6]:

- формальні правила (законодавчі акти, конституції, норми права тощо);
- неформальні обмеження (звичаї, традиції, домовленості, угоди тощо);
- механізми примусу, які забезпечують дотримання правил (правоохоронні органи, суди тощо).

Також зустрічаємо підходи, коли під інститутами розуміють різного роду організації, що впливають на функціонування економічної системи. До таких організацій відносять державні установи, уряди, бізнесові структури тощо.

До даного переліку Т. Веблен та У. Мітчелл додають юридичне закріплення традицій і норм економічної поведінки, що складаються історично засновниками певного напряму економічного розвитку, тобто інституціональний підхід розглядається як такий вид аналізу, який робить наголос на роль соціальних, політичних та економічних організацій в загальному визначенні економічних подій [3, с. 58].

Отже, кожен інститут має зовнішній механізм примусу, що створюється людьми для виконання поставлених завдань в рамках інституту. На ефективність їх діяльності впливають як розмір трансакційних витрат, так і роль в стимулюванні до розвитку певного виду діяльності. Інституційна система, що забезпечує найнижчий розмір витрат, є більш ефективною структурою. не менш важливою є і система розподілу: кращі організаційні структури приносять більше доходу.

Як бачимо з наведених підходів до розуміння поняття «інститут», більш доцільним та охоплюючим є розуміння його як високоорганізованої системи, яка об'єднує в собі діяльність людей для досягнення суспільної мети під впливом сукупності правил, норм поведінки, механізмів, креативності тощо.

Житлову політику в галузі житлового будівництва можна визначити як сукупність інститутів і механізмів, а також взаємопов'язаних законодавчих, організаційних та економічних заходів впливу держави на ринок

будівництва житла, заснованих на єдиній стратегічній меті і спрямованих на досягнення цільових показників житлового ринку, у тому числі на задоволення потреб громадян у житлі [9].

На рис. 1 систематизовані основні чинники формування інституційної системи будівельного сектору економіки нашої країни. Їх поділяють на два типи: формальні та неформальні. Формальні мають своє документальне затвердження на державному рівні та включають Закони України; Постанови КМУ; накази, рішення колегій Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України та інших міністерств і відомств

комунального господарства України та інших міністерств і відомств, державні, регіональні, галузеві програми та стратегії розвитку, міжнародні норми, принципи і стандарти, що регулюють діяльність підприємств та регламентують якість товарів і послуг у сфері будівництва та інші нормативно-правові акти, що регулюють діяльність у сфері будівництва. Неформальні – формуються на основі поєднання людського капіталу та обмежень і неформальних правил, на основі яких люди взаємодіють. Важливим та регулюючим є вплив рівня соціальної відповідальності, громадської думки та корупції в країні.

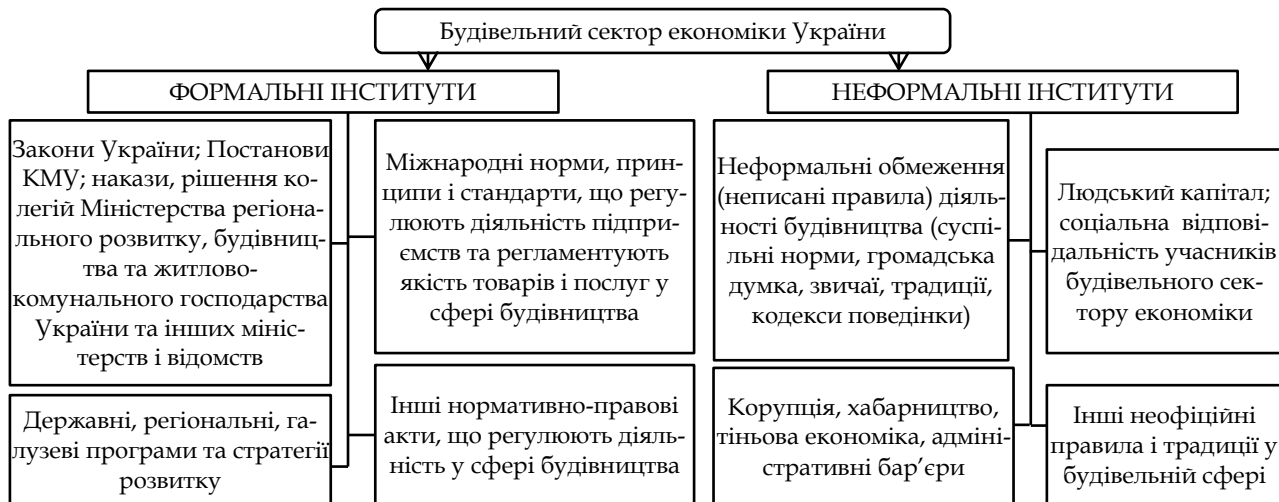

Рис. 1. Чинники формування інституційної системи будівельного сектору економіки

Джерело: розроблено автором

При розгляді інституційної системи будівельного сектору важливим є виділення окремих рівнів ієрархії (рис. 2), що також

впливає на формування горизонтальних та вертикальних взаємозв'язків, зокрема:

- найвищий рівень – макрорівень. Включає органи державного управління;

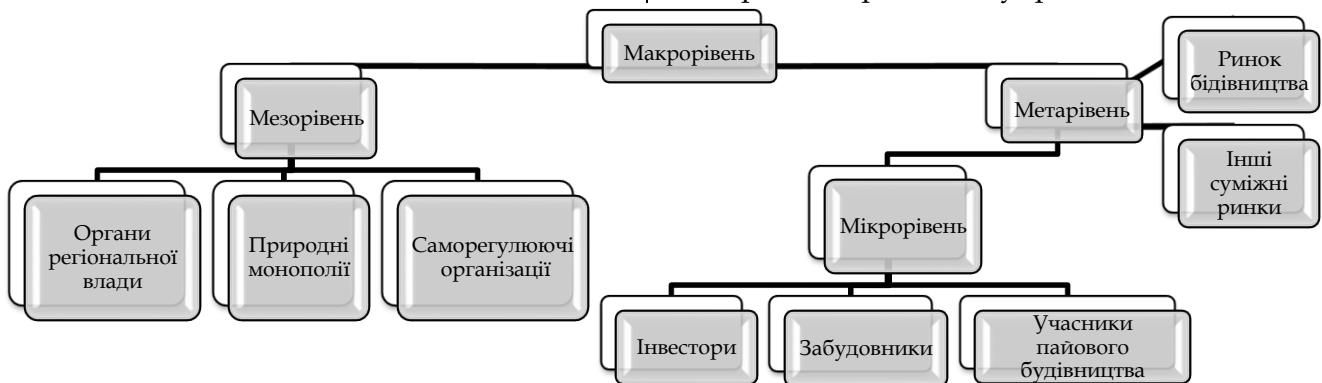

Рис. 2. Інституційна структура будівельного сектору

- мезорівень. Відносяться органи регіональної влади, що регулюють порядок використання земельних ресурсів та надають дозволи на будівництво і введення об'єкта в експлуатацію тощо; природні монополії, що диктують розміри тарифів на підключення до об'єктів інженерної інфраструктури; саморегульовані організації в будівельному

комплексі, що здійснюють контроль за дотриманням норм та стандартів будівництва;

- метарівень – організація ринку житлового будівництва та його взаємодія з ринком комерційної нерухомості, ринком будівельних матеріалів, ринком праці та ринком землі. До цієї системи взаємодії на метарівні можна також включити інституційне

середовище, яке формує зовнішні умови та детермінує структуру зв'язків між об'єктами ринку житлового будівництва [7];

- мікрорівень – включає фірми-забудовники, інвесторів, учасників пайового будівництва, які взаємодіють на первинному ринку доступного житла.

Варто зазначити, що всі мікросуб'єкти перебувають під впливом рішень, які приймаються на вищих рівнях з питань як ліцензування професійних суб'єктів ринку, так і грошово-кредитної політики, що має прямий вплив на реалізацію об'єктів будівництва, а відповідно забезпечення обігу оборотних коштів і створення фондів для подальшого розвитку та впровадження інноваційних рішень.

Макроекономічний механізм діє як спосіб функціонування будівельної галузі в цілому та окремих її підприємств та здійснює управління механізмами ціноутворення, фінансування та кредитування, оподаткування, інвестиційної діяльності, розвитку підприємницьких структур, регулювання відносин ринкових суб'єктів з придбання будівельних ресурсів та реалізації будівельної продукції. Кожен із зазначених механізмів прямо чи опосередковано впливає на економічну діяльність суб'єктів будівельного сектору, а тому державний рівень регулювання розвитку підприємств на макроекономічному рівні має бути чітко відпрацьованим, взаємопов'язаним, узгодженим і наділений реальними засобами та діями. Щодо провадження політики міжгалузевої взаємодії в проєктах будівництва в умовах ресурсних обмежень, то реалізація зазначеного інструментарію стратегічного управління для української економіки є складним завданням як у внутрішньому соціально-економічному середовищі, так і на рівні стейкхолдерів проєктів. [1, с. 142]. Відсутність належної правової урегульованості питань між інституціональними суб'єктами та недостатня зрілість взагалі інституційного середовища в даному секторі економіки спричиняють ситуацію, коли більшість підприємств-забудовників працюють за короткостроковими контрактами в рамках тимчасових структур девелоперського типу, що негативно відображається на їх можливості планувати та розвиватися в стратегічному періоді.

Ще одним фактором, який обумовлює надзвичайну важливість будівельного сектору для економіки, є його роль у забезпеченні сталого розвитку. Стале будівництво сьогодні розглядається як засіб підтримки здорової економіки, який забезпечує якість життя та допомагає мінімізувати негативний

вплив на навколишнє середовище, здоров'я людини та біорізноманіття. Такий підхід вписується в сучасну концепцію сталого розвитку завдяки його здатності покращувати навколишнє середовище, енергоефективність та добробут майбутніх поколінь. Але будівельний сектор забезпечить сталий розвиток, якщо працюватиме на основі інноваційних технологій. Сучасні інноваційні будівельні проєкти, сприятливі для навколишнього середовища і здатні забезпечити досягнення загальної мети сталого розвитку, мають включати схеми енергозбереження (такі як вдосконалена ізоляція), технології створення природної енергії (такі як сонячні батареї), а також технології з використанням нових будівельних матеріалів [8, с. 62].

Інженери найбільших світових компаній працюють над створенням інноваційних матеріалів, які дозволяють зводити будинки з унікальними характеристиками і незвичайної форми в стислі терміни. У сейсмічно небезпечних країнах, наприклад, розробляються проєкти будівель, здатних піднятися над землею під час землетрусів.

Українські девелопери поки не можуть похвалитися подібними інноваціями. Основна маса нових житлових споруд в Україні будуються по-старому – з цегли, бетону, із застосуванням невибагливих матеріалів для оздоблення фасадів. Найчастіше вони готові встановлювати системи управління «розумний будинок» і використовувати геосистеми, які дозволяють заощаджувати на опаленні та кондиціонуванні будівель. Українські споживачі не можуть собі дозволити квартиру в будинку, при будівництві якого використовувалися найновіші технології [2].

В модернізації будівельної галузі важливу роль відіграє стратегія розвитку. Ціль такої стратегії полягає у створенні інноваційних форм зв'язку між будівельними підприємствами, які дають змогу максимально ефективно використати виробничі ресурси і досягти стабільно збалансованого розвитку. Будівельну галузь не можна розглядати як окрему одиницю без залучення інших галузей регіональної економіки, що тісно взаємопов'язані на науково-технічному та ресурсному рівнях. У сучасних умовах важливою формою зв'язку є регіональні кластери, які об'єднують групу взаємопов'язаних галузей, сукупність підприємств на базі територіального об'єднання постачальників сировини і виробників готової продукції, пов'язаних технологічною схемою виробництва [5].

Будівельну галузь не можна розглядати як окрему одиницю без залучення інших

галузей регіональної економіки, що тісно взаємопов'язані на науково-технічному та ресурсному рівнях. В зв'язку з цим Лаврухіна К.О. пропонує застосовувати поняття «інноваційний будівельний кластер», що становить сконцентровану за певною ознакою на певній території групу взаємопов'язаних будівельних організацій, які доповнюють одна одну, формують унікальні компетенції та дифузії знань і умінь, працюють в інноваційному середовищі, за допомогою чого збільшують конку [4].

Погоджуюся з думкою вчених [1, с.144], що державно-приватне партнерство у сфері будівництва може стати ефективною формою співробітництва, оскільки ця співпраця обумовлена на визнанні факту, що обидві сторони можуть отримувати вигоди від

об'єднання фінансових ресурсів, інноваційних технологій і управління матеріальними ресурсами з метою забезпечення сталого розвитку будівництва.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Якісні зміни в інституційній системі будівельної галузі України можливі з інвестуванням коштів в їх розвиток, що спонукає до обґрунтування інвестиційних рішень та пошуку оптимальних механізмів переходу від існуючої до перспективної системи інститутів. Сприяння активізації різних складових державної підтримки та регулювання будівельного сектору на макроекономічному рівні сприятиме розвитку ринкового механізму, підтримці ініціативи виробників та опосередковано забезпечить розвиток інституційних систем на нижчих рівнях.

Література.

1. Григоренко В., Малихін М., Петренко Г., Петруха Н., Рижаківа Г. Прикладні підсистеми аналітичного супроводу інституційних учасників при реалізації проектів ДПП у будівництві. *Управління розвитком складних систем*. 2021. № (45). С. 141-149. URL: <https://doi.org/10.32347/2412-9933.2021.45.141-149>.
2. Інновації в будівництві: чому українські девелопери не цікавляться новими технологіями. URL: <https://mind.ua/publications/20202837-innovaciyi-v-budivnictvi-chomu-ukrayinski-developeri-ne-cikavlyatsya-novimi-tehnologiyami>.
3. Ковтун М.В. Структура ринку житла та його інституціональна складова. *Інвестиції: практика та досвід*. 2011. № 12. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/12_2011/17.pdf.
4. Лаврухіна К.О. Особливості регіонального розвитку інноваційних кластерів будівельних підприємств. Актуальні проблеми, пріоритетні напрямки та стратегії розвитку України: тези доповідей IV Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції, м. Київ, 10 лютого 2022 року / редкол. О.С. Волошкіна та ін. К.: ІГТА, 2022. С. 118-121.
5. Новиков Д., Лаврухіна К., Кушик-Стрельніков Я. Інноваційні технології в будівництві. *Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах формування ринкових відносин*. Зб. наук. праць. 2020. № 44. С. 126-132.
6. Норт Д. Інституції, інституціональні зміни та функціонування економіки: пер. з англ. І. Дзюб. К.: Основи, 2000. 198 с.
7. Пинда Ю.А. Удосконалення механізму інституціонального забезпечення розвитку будівельного сектору економіки України. *Вісник ОНУ імені І.І. Мечникова*. 2016. Т. 21. Вип. 1. URL: http://visnyk-onu.od.ua/journal/2016_21_1/15.pdf.
8. Серьогіна Д.О., Пушкар Т.А., Жовтяк Г.А. Вплив будівельної галузі на соціально-економічний розвиток територій. *Науковий вісник Національної академії статистики, обліку та аудиту: зб. наук. пр.* 2021. № 1-2. С. 59-65.
9. Титок В.В. Механізми взаємодії учасників інвестиційно-будівельного процесу як об'єкт удосконалення інституційного забезпечення будівництва. «Стратегія розвитку агропромислового сектору: глобальні виклики і національні тенденції». Зб. наук. праць наук. ред. В.С. Лукач. Ніжин, 22 квітня 2021 року. Ніжин: ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут», 2021. С. 126-130.
10. Ткачова О. К. Теоретичні основи інституційних механізмів державного управління митною справою. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. № 6. 2013. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=587>.

References.

1. Hryhorenko, V., Malykhin, M., Petrenko, H., Petrukha, N., Ryzhakova, H. «Applied subsystems of analytical support of institutional participants in the implementation of PPP projects in construction». *Upravlinnia rozvytkom skladnykh system*. no. 45. pp. 141-149. Available at: <https://doi.org/10.32347/2412-9933.2021.45.141-149>.
2. *Innovatsii v budivnytstvi: chomu ukrains'ki developery ne tsikavliat'sia novymy tekhnolohiiamy*. [Innovations in construction: why Ukrainian developers are not interested in new technologies]. Available at: <https://mind.ua/publications/20202837-innovaciyi-v-budivnictvi-chomu-ukrayinski-developeri-ne-cikavlyatsya-novimi-tehnologiyami>.

3. *Kovtun, M.V.* (2011). «Structure of the housing market and its institutional component». *Investytsii: praktyka ta dosvid*. no. 12. Available at: http://www.investplan.com.ua/pdf/12_2011/17.pdf.
4. *Lavrughina, K.O.* (2022). «Peculiarities of regional development of innovative clusters of construction enterprises». *Aktual'ni problemy, priorityetni napriamky ta stratehii rozvytku Ukrainy*. [Actual problems, priority areas and development strategies of Ukraine]. Theses of reports of the 4th International Scientific and Practical Online Conference. (Kyiv, 10 February 2022). (In Voloshkina O.S. (ed.)). Kyiv: ITTA. pp. 118-121.
5. *Novykov, D., Lavrughina, K., Kushyk-Strel'nikov, Ya.* (2020). «Innovative technologies in construction». *Shliakhy pidvyschennia efektyvnosti budivnytstva v umovakh formuvannia rynkovykh vidnosyn*. *Zb. nauk. prats'*. no. 44. pp. 126-132.
6. *Nort, D.* (2000). *Instytuttsii, instytuttsional'ni zminy ta funktsionuvannia ekonomiky*. [Institutions, institutional changes and functioning of the economy]. Translated by Dziub, I. Osnovy. Kyiv. Ukraine.
7. *Pynnda, Yu.A.* (2016). «Improving the mechanism of institutional support for the development of the construction sector of the Ukrainian economy». *Visnyk ONU imeni I.I. Mechnykova*. vol. 21. issue 1. Available at: http://visnyk-onu.od.ua/journal/2016_21_1/15.pdf.
8. *Ser'ohina, D.O., Pushkar, T.A., Zhovtiak, H.A.* (2021). «The influence of the construction industry on the socio-economic development of territories». *Naukovyj visnyk Natsional'noi akademii statystyky, obliku ta audytu: zb. nauk. pr.* no. 1-2. pp. 59-65.
9. *Tytok, V.V.* (2021). «Mechanisms of interaction of participants in the investment and construction process as an object of improvement of the institutional provision of construction». *Stratehiia rozvytku ahropromyslovoho sektoru: hlobal'ni vyklyky i natsional'ni tendentsii*. [Strategy for the development of the agricultural sector: global challenges and national trends]. (Nizhyn, 22 april 2021). (In Lukacs, V.S. (ed.)). Nizhyn: VP NUBiP Ukrainy «Nizhyns'kyj ahrotekhnichnyj instytut». pp. 126-130.
10. *Tkachova, O.K.* (2013). «Theoretical foundations of institutional mechanisms of state management of customs affairs». *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*. no. 6.. Available at: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=587>.

Abstract.

Biletskyi I. Peculiarities of the institutional structure of the construction sector of Ukraine.

The scientific publication is devoted to the issues of the institutional structure of the construction sector of Ukraine, which is formed through a set of organizations: state authorities, private and state enterprises, specialized state institutions in the field of construction, which determines the need to pay sufficient attention to the study of the peculiarities of the institutional system of the construction industry, determining its prospects development and promotion of the creation of effective organizational structures adapted to the present, both at the level of the state and at the level of regions.

The purpose of this scientific publication is to consider the essence of the concepts "institute" and "institutional system", to study the characteristic features of the institutional structure of the construction sector of Ukraine. It has been established that the concept of "institute" has different interpretations in the scientific literature, each institution has an external coercion mechanism created by people to fulfill the tasks set within the framework of the institute, and it is proved that it is more appropriate and comprehensive to understand it as a highly organized system that unites in itself, the activity of people to achieve a social goal under the influence of a set of rules, norms of behavior, mechanisms, creativity, etc. The main factors of the formation of the institutional system of the construction sector of our country's economy are systematized, divided into two types: formal and informal. When considering the institutional system of the construction sector, separate levels of the hierarchy (macro-level, meso-level, meta-level, micro-level) were identified, which also affects the formation of horizontal and vertical relationships. It has been established that the macroeconomic mechanism acts as a way of functioning of the construction industry as a whole and its individual enterprises and manages the mechanisms of pricing, financing and crediting, taxation, investment activities, development of business structures, regulation of the relations of market subjects for the purchase of construction resources and the sale of construction products. The role of the construction sector in ensuring sustainable development was considered, and the importance of implementing innovative solutions and the need for activation and improvement of state support were determined.

Key words: construction sector, investment, institutional systems, economy, innovation.

Стаття надійшла до редакції 15.03.2021 р.

Бібліографічний опис статті:

Білецький І. В. Особливості інституційної структури будівельного сектору України. Актуальні проблеми інноваційної економіки. 2021. № 4. С. 74-79.

Biletskyi I. Peculiarities of the institutional structure of the construction sector of Ukraine.. Actual problems of innovative economy. 2021. No. 4, pp. 74-79.